

**Postoje k telesnej a športovej výchove žiakov prvého stupňa vybraných
základných škôl**

Eva Vojtkuláková¹, Martina Luptáková¹

¹Univerzita Komenského v Bratislave, Fakulta telesnej výchovy a športu

Abstrakt:

Cieľom predloženého príspevku bolo zistiť postoje žiakov mladšieho školského veku na prvom stupni štúdia k telesnej a športovej výchove z hľadiska sídla školy a pohlavia žiakov. Do prieskumu sa zapojilo 122 žiakov z 3. a 4. ročníka základných škôl na dvoch vybraných základných školách v okrese Námestovo. Zistili sme diferencie v postojoch medzi žiakmi z hľadiska sídla školy a z hľadiska pohlavia. Výsledky potvrdili štatisticky významné rozdiely medzi žiakmi z hľadiska sídla školy ($p < 0,01$). Pozitívnejšie postoje sa preukázali u žiakov vidieckej základnej školy a negatívnejšie postoje u žiakov mestskej školy. Rozdiely v postojoch sme zaznamenali aj z hľadiska pohlavia žiakov. U chlapcov sa preukázal pozitívnejší postoj k telesnej a športovej výchove ako u dievčat, avšak výsledky nepotvrdili štatisticky významný rozdiel. Do budúcnosti odporúčame s touto tematikou realizovať prieskum aj v iných okresoch a častiach Slovenska, zmapovať situáciu na väčšom území Slovenska na základných školách v skupinách žiakov prvého stupňa.

Kľúčové slová: telesná a športová výchova, žiak, mladší školský vek, postoje, pohybová aktivita.

Povinná školská dochádzka prináša zásadné zmeny životného štýlu, na ktoré si musí dieťa zvyknúť. V predškolskom období deti nemajú denný režim a medzi ich dominantné aktivity patrí voľná hra či kreslenie. No v mladšom školskom veku sa hra začína meniť na školskú prácu, voľné dni sú organizované a menia sa na pravidelný režim. Na deti sa kladú zvýšené nároky, učia sa v škole veľké množstvo nových vecí, medzi ktoré patrí aj rešpektovanie učiteľa a školský poriadok, vyhradenie si voľného času na písanie domácich úloh, či to, že učiteľ hodnotí ich aktivitu na hodinách a písomky. Dieťa v mladšom školskom veku je sústredené na realitu a berie svet taký aký je. Na rozdiel od dieťaťa v predškolskom veku, ktoré sa riadi želaniami a fantáziou. V tomto období sa dieťa zaujíma o svet, dianie a experimenty. Väčšinu detí nebaví preberať hotové poznatky a spôsoby správania, najlepšie sa učia, ak môžu s predmetom poznávania experimentovať, skúmať ho a aktívne sa zaujímať (Oravcová 2002).

Mladší školský vek je charakteristický pre všestranný rozvoj základných pohybových schopností, pretože deti majú fyziologické aj psychologické predpoklady. Základnou funkciou pohybu je podpora zdravého rastu a vývin organizmu. Športovanie ako uvádza Bielik (2017), nám ponúka veľké množstvo benefitov, a v detstve predstavuje významnú a dôležitú životnú etapu pre zavedenie návykov celoživotnej pohybovej aktivity (PA). Aj napriek tomu je úbytok

pravidelnej PA u detí celosvetový problém. Korcz et al. (2020) vo svojej štúdii potvrdili, že vzťah detí k PA sa buduje už od detstva. Medzi základné faktory, ktoré ovplyvňujú PA patrí rodina, škola a médiá.

Detstvo patrí medzi veľmi dôležité obdobie z hľadiska výchovy. Systematickou a cieľavedomou výchovou si deti osvojujú vhodné vzorce správania a pozitívne hodnoty. Podľa Fulkovej a Oberuča (2004) sa formovanie a rozvíjanie osobnosti dosiahne v spolupráci rodinnej výchovy, školskej výchovy ale aj mimoškolskej výchovy. Korcz et al. (2020) vo výskume potvrdili, že zapájanie rodičov do činností ich detí má vysoký vplyv na súčasnú úroveň aktivity dieťaťa. Taktiež potvrdili, že PA zaužívaná v detstve má trvalý vplyv na následnú aktivitu v dospelosti. V prieskumoch je potvrdené, že na vzrast všeobecnej výkonnosti, detský organizmus potrebuje dostatočný objem PA, ktorá je prispôsobená ich veku (Laczo 2013).

Škola patrí popri rodine k najdôležitejšej sociálnej skupine v živote jednotlivca. Školská trieda má výrazný vplyv na socializačný proces. Dieťa si v školskej triede osvojuje sociálne normy, role, nachádza v nej modelové vzory najrozličnejšieho sociálneho správania (Oravcová 2004). Veľkú úlohu v psychomotorickom vývoji žiaka zohráva predmet telesná a športová výchova (Wittmannová, Nemček, 2010; Nemček, Wittmannová, 2011)

V primárnom vzdelávaní je predmet telesná a športová výchova (TŠV) zaradený do vzdelávacej oblasti zdravie a pohyb. TŠV je v primárnej výchove zameraná na telesné, funkčné a pohybové zdokonaľovanie. Pozitívne vplýva na zdravie, upevňuje u žiakov pohybové návyky, zlepšuje zdatnosť, ale aj pohybovú výkonnosť žiakov. Poskytuje žiakom teoretické a praktické vzdelanie o pohybových aktivitách a športe. Je to špeciálny predmet, ktorý sa okrem iného zaoberá aj na psychické a rozumové zdokonaľovanie žiakov, má dôležitý význam pri sociálnom a morálnom vývine žiakov. Patrí k povinným vyučovacím predmetom na školách. Telovýchovný proces využíva veľké množstvo pohybových prostriedkov, ktoré formujú osobnosť s akcentom na jemnú a hrubú motoriku. Tento proces tiež učí žiakov pracovať v tímoch, formuje v nich ducha fair play a pozitívne vplýva na zdravie žiakov (Štátny pedagogický ústav, 2020).

Viacerí autori sa zaoberali postojmi k predmetu TŠV (Nemček, Bumbera, 2021; Oleksák, Nemček, Ruman, 2022) . Oravcová (2004) postoje definovala ako relatívne trvalé charakteristiky osobnosti človeka. Medzi najčastejšie zložky postojov patria : kognitívna zložka (poznávací), ktorá je spojená s rozumovým hodnotením predmetu postoja; emocionálna zložka (citová), ktorá vyjadruje citový vzťah k predmetu postoja, vyvoláva radosť – smútok a konatívna zložka, ktorá sa prejavuje v tendencii konať, reagovať určitým spôsobom na predmet postoja. Podľa Mesiarika (2012) na postoje žiakov v telovýchovnom procese výrazne vplýva

učiteľ. Práve on svojou profesionalitou a prístupom dokáže ovplyvňovať žiakov k TŠV, ale aj k pohybu a športu. Peráčková (2011) uvádza, že učiteľ pri vhodnej motivácii vo vyučovanom procese buduje pevné základy rozvoja jednotlivca a aktivizácie žiaka.

Digitálne médiá sú čoraz viac aj súčasťou vyučovania. Úlohou škôl je všestranné vzdelávanie detí, čo súvisí aj s využívaním digitálnych médií. Greve et al. (2020) vo svojom výskume potvrdzuje, že digitálne médiá by mali byť aj súčasťou TŠV, zistil, že žiaci mali väčší záujem o cvičenie a taktiež zvýšenú motiváciu. Počas pandémie COVID-19 sa medzi hlavnú formu motivácie k vykonávaniu fyzickým aktivitám zaradili hlavne digitálne technológie. Tie poskytujú ľuďom pomocou aplikácií, streamovacích služieb a videí nové možnosti, inšpirácie, ako byť naďalej aktívny z domova aj počas pandémie.

Cieľ výskumu

Cieľom prieskumu bolo zistiť postoje žiakov mladšieho školského veku na telesnú a športovú výchovu z hľadiska pohlavia a sídla školy v okrese Námestovo.

Metodika

Výskumný súbor tvorilo ($n=122$) tvorili žiaci z 3. a 4. ročníka základných škôl (ZŠ). Na realizáciu výskumu sme porovnávali jednu mestskú a jednu vidiecku školu. Z mestskej školy sa výskumu zúčastnilo 40 žiakov (18 dievčat a 22 chlapcov) a z vidieckej školy 82 žiakov (38 dievčat a 44 chlapcov).

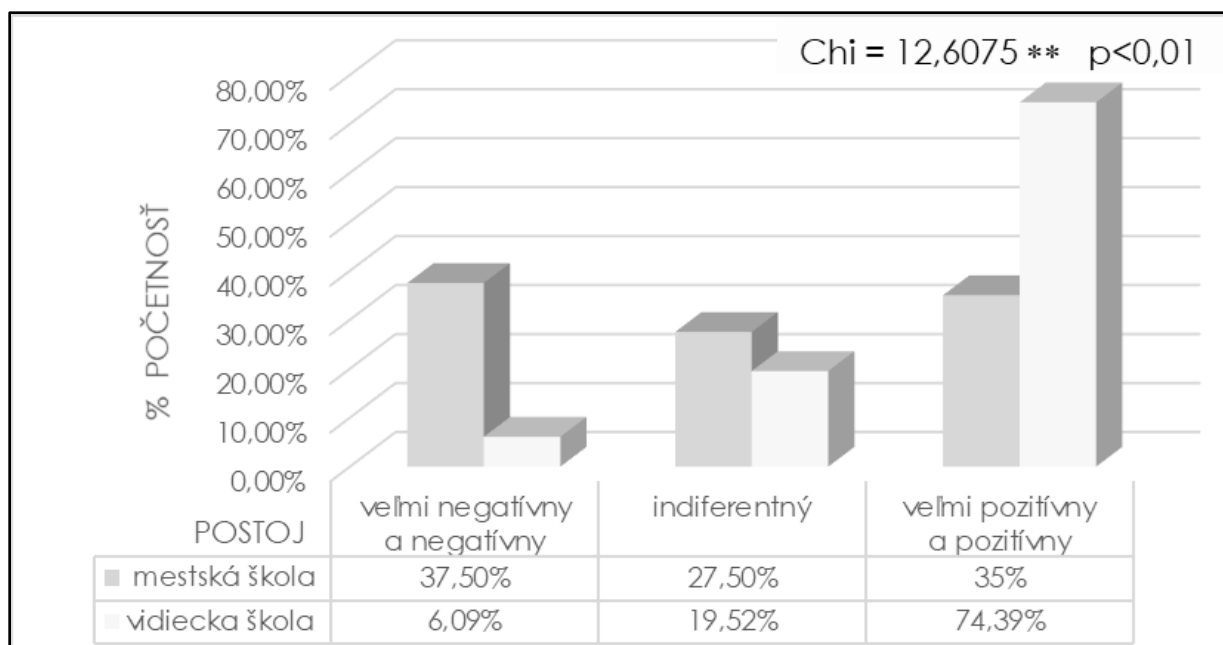
Výskumné údaje boli získané pomocou štandardizovaného postojového dotazníka pre žiakov 4. ročníkov základných škôl podľa autorov Sivák, Kršjaková a Sokol (2001). Autori ho odporúčajú použiť aj žiakom nižších ročníkov ZŠ. Dotazník pozostával z 18 otázok. Osemnásť štandardizovaných otázok sa zameriavalo na emotívnu, poznávaciu a konatívnu zložku postoja. Každá zložka postoja obsahovala 6 položiek, ku ktorým žiak vyjadril svoj postoj. Žiak si vyberá iba jednu možnosť – áno – nie – neviem – niekedy áno – niekedy nie. Pomocou otázok v dotazníku sme zisťovali stanovisko ku každej položke. Zisťovali sme postoje žiakov k predmetu TŠV. Dotazník bol žiakom distribuovaný v tlačenej verzii.

Získané empirické údaje sme spracovali a vyhodnotili na úrovni frekvenčnej, percentuálnej a komparatívnej analýzy. Vybrané premenné sme vyhodnotili Chi-kvadrátom (χ^2). Štatistickú významnosť sme posudzovali na 1 % a 5 % hladine významnosti.

Výsledky a diskusia

Z celkového počtu 122 žiakov (56 dievčat a 66 chlapcov) prejavilo veľmi pozitívny postoj k TŠV 22,13 % (27) žiakov, pozitívny postoj 39,34 % (48) žiakov, indiferentný postoj 22,13 % (27) žiakov, negatívny postoj 12,30 % (15) žiakov a veľmi negatívny postoj sme zaznamenali iba u 5 žiakov, čo predstavuje 4,10 % z celkového počtu. Kladným zistením je, že u žiakov prevládajú pozitívne postoje nad negatívnymi a indiferentnými. Prevyšujúci pozitívny postoj k TŠV u žiakov zaznamenal aj vo svojich výskumoch Balga, Antala a Argajová (2019), ktorí realizovali výskum na základných školách v Bratislave. Z ich výskumného súboru 438 žiakov prejavilo až 68,04 % pozitívny postoj. Avšak mierne odlišnosti sme zaznamenali pri porovnaní výsledkov s našim súborom v indiferentnom a negatívnom postoji. Na bratislavských základných školách sa indiferentný postoj prejavil u 30,14 % žiakov a negatívny iba u 1,83 %.

Pri porovnaní postojov žiakov z hľadiska sídla školy sme zaznamenali signifikantné rozdiely. Na 1 % hladine štatistickej významnosti (obr. 1). Najpozitívnejšie postoje sa preukázali u žiakov vidieckej školy. U 74,39 % vidieckych žiakov sa preukázali pozitívne postoje, čo predstavuje až o 39,39 % viac oproti mestskej škole, pretože v meste iba 35 % žiakov preukázalo pozitívne postoje k TVŠ.

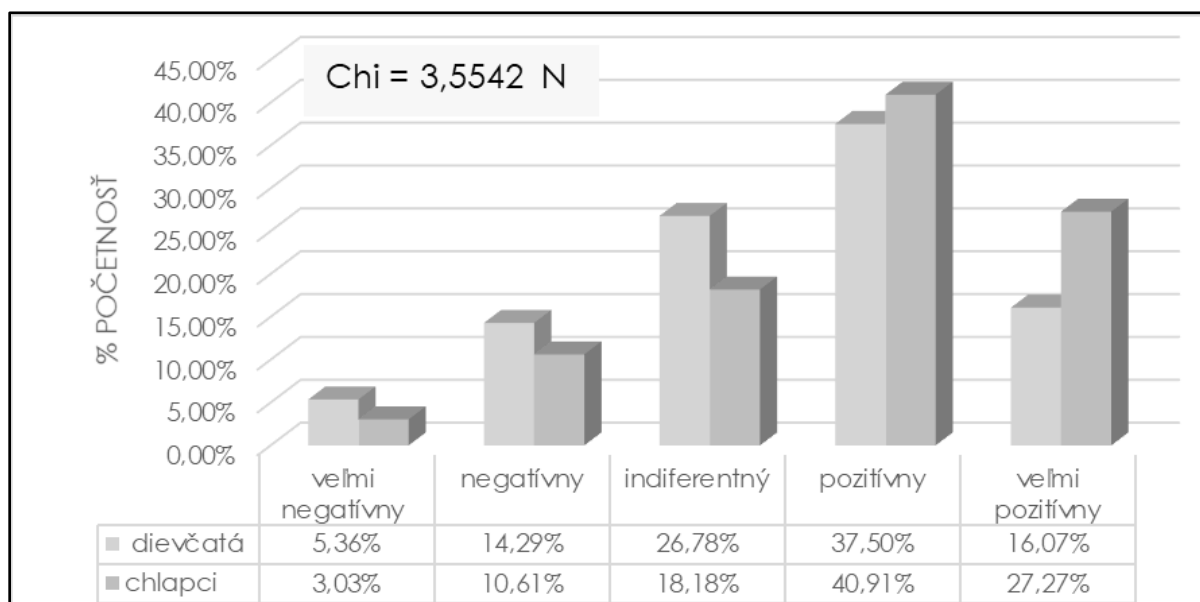

Obr. 1 Postoje žiakov k TŠV z hľadiska sídla školy

Pozitívnejší postoj u vidieckych žiakov zaznamenal aj Bartík (2012) pri analýze postojov v stredoslovenskom regióne. Vo výskume Vitáriušová et al. (2009) skúmali fyzickú aktivitu a skladbu voľného času detí na Slovensku. Vo výsledkoch sa taktiež preukázalo, že mestské deti

uprednostňovali digitálne technológie a neaktívne činnosti pred fyzickými činnosťami. Indiferentné postoje sa prejavili vo väčšej miere na mestskej škole 27,50 % a 19,52 % indiferentných postojov mali na vidieckej škole. Prekvapivo veľký rozdiel sme zaznamenali pri negatívnych postojoch, kde 37,50 % žiakov mestskej školy malo negatívny postoj, naopak na vidieku malo negatívny postoj iba 6,09 % žiakov. Ako príčinu veľkého zastúpenia negatívnych a indiferentných postojov Mesiarik (2012) uviedol nedostatočné materiálne a priestorové vybavenie vidieckych škôl.

Pri porovnaní postojov žiakov z hľadiska pohlavia sme zaznamenali pozitívnejší postoj k TŠV a pohybovej aktivite u chlapcov v porovnaní s dievčatami, no tieto rozdiely sa nepreukázali ako signifikantné (obr. 2). V skupine chlapcov, zaujalo konkrétne 18 chlapcov veľmi pozitívny postoj čo predstavuje 27,27 %, pozitívny postoj 40,91 % (27 chlapcov), indiferentný postoj 18,18 % (12 chlapcov), negatívny postoj 10,61 % (7 chlapcov) a iba u 3,03 % (2 chlapci) chlapcov sa preukázal veľmi negatívny postoj. U dievčat prevažujú pozitívne a indiferentné postoje nad veľmi pozitívnymi. U dievčat veľmi pozitívny postoj k TŠV má iba 16,07 % (9 dievčat) , pozitívny 37,50 % (21 dievčat) a indiferentný 26,79% (15 dievčat) dievčat. Negatívne postoje sa preukázali u 14,29 % (8 dievčat) dievčat, čo je takmer totožná hodnota s pozitívnymi postojmi. Veľmi negatívne postoje k TŠV sme zaznamenali u 5,36 % (3 dievčatá) dievčat. Priemer pozitívnych postojov u chlapcov bol 53,61 % a u dievčat iba 9,12%.

Obr. 2 Postoje žiakov k TŠV z hľadiska pohlavia

Mesiarik svojimi výskumami (2012,2013) poukázal na odlišnosti v postoji k TŠV žiakov z hľadiska pohlavia. U chlapcov sa opäť prejavilo väčšie zastúpenie pozitívnych postojov v

porovnaní s dievčatami. Spolu s inými autormi uvádza ako príčinu týchto výsledkov práve nedostatočnú ponuku dievčenských pohybových aktivít. Chlapci mali väčšie zastúpenie športových a pohybových aktivít na školských záujmových krúžkoch, ale aj v športových kluboch, či už v danom meste alebo vidieku.

Pri porovnaní jednotlivých zložiek postojov žiakov vidieckej školy mali najväčšie zastúpenie pozitívne a veľmi pozitívne postoje (tab. 1). Negatívne postoje sa prejavili iba v malom množstve (4,55 %; 6,81 %; 11,36 %; 13,16 %; a 15,79 %). V porovnaní s chlapcami môžeme vidieť zvýšenie počtu negatívnych postojov práve v emotívnej zložke, kde je rozdiel 8,98 %, dievčatá tu mali zastúpenie 15,79 % (6 dievčat) a konatívnej zložke, kde je rozdiel medzi chlapcami a dievčatami 11,24 %, to znamená, že dievčatá mali 15,79 % (6 dievčat). Pri indiferentnom postoji môžeme vidieť v jednotlivých zložkách veľmi podobné percentuálne zastúpenie ako u dievčat, rovnako aj u chlapcov. Hodnoty sa tu pohybujú od 20,45 % do 31,82 %.

Tab. 1 Zložky postojov k TŠV (kognitívna, emotívna, konatívna) žiakov vidieckej školy

Vidiecka Základná škola Nová												
Postoj žiakov	Chlapci 44						Dievčatá 38					
	Kognitívna zložka		Emotívna zložka		Konatívna zložka		Kognitívna zložka		Emotívna zložka		Konatívna zložka	
	Počet	%	Počet	%	Počet	%	Počet	%	Počet	%	Počet	%
Veľmi pozitívny	7	15,91%	21	47,73%	19	43,18%	9	23,68%	7	18,42%	7	18,42%
Pozitívny	18	40,91%	11	25,00%	12	27,27%	14	36,84%	17	44,74%	13	34,21%
Indiferentný	14	31,82%	9	20,45%	11	25,00%	10	26,32%	8	21,05%	11	28,95%
Negatívny	5	11,36%	3	6,81%	2	4,55%	5	13,16%	6	15,79%	6	15,79%
Veľmi negatívny	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	0	0,00%	1	2,63%

Žiaci mestskej školy dosiahli najväčšie zastúpenie najmä v indiferentných postojoch (tab. 2). Výsledky naznačujú, že prevažná väčšina mestských žiakov má ľahostajný až negatívny postoj k uskutočňovaniu pohybovým aktivitám a TŠV. Pri porovnaní tabuliek 1 a 2 môžeme vidieť, že zozbierané údaje ukazujú nárast negatívnych postojov v daných dimenziách zložiek mestskej školy pri porovnaní so základnou vidieckou školou. Pozitívne je, že prevažná väčšina žiakov má pozitívny a veľmi pozitívny postoj k TŠV v emotívnej zložke. Žiaci sa tešia na vyučovacie hodiny, majú radosť a príjemný pocit z cvičenia. Mesiarika (2013) poukazuje vo svojom výskume, aby u žiakov, ktorí zaostávajú v kognitívnej a konatívnej zložke postoja, by

mali učitelia pri výučbe TŠV zamerať hlavne na lepší výber cvičení, pohybových aktivít a športov. Jednotlivé aktivity by mali žiakov zaujať a motivovať. Pozitívnym zistením je, že u žiakov základných škôl v meste a na vidieku sa celkovo vo väčšej miere prejavili pozitívne postoje k TŠV. Podobný výskum v oravskom regióne uskutočnil aj Adamčák a Kozaňáková (2013), ktorí poukazujú na podobné zistenia ako sú tie naše.

Tab. 2 Zložky postojov k TŠV (kognitívna, emotívna, konatívna) žiakov mestskej školy

Mestská Základná škola Komenského Námestovo												
Postoj žiakov	Chlapci 22						Dievčatá 18					
	Kognitívna zložka		Emotívna zložka		Konatívna zložka		Kognitívna zložka		Emotívna zložka		Konatívna zložka	
	Počet	%	Počet	%	Počet	%	Počet	%	Počet	%	Počet	%
Veľmi pozitívny	4	18,18%	7	31,81%	5	22,73%	1	5,56%	5	27,78%	2	11,11%
Pozitívny	6	27,27%	5	22,73%	7	31,81%	3	16,67%	7	38,89%	3	16,67%
Indiferentný	7	31,81%	6	27,27%	8	36,36%	7	38,89%	3	16,67%	8	44,44%
Negatívny	4	18,18%	2	9,09%	1	4,55%	6	33,34%	2	11,11%	3	16,67%
Veľmi negatívny	1	2,27%	2	9,09%	1	4,55%	1	5,56%	1	5,56%	2	11,11%

Záver

Na základe predloženého výskumu sme dospeli k záverom, že u žiakov vybraných základných škôl v okrese Námestovo k TŠV prevažujú pozitívne postoje nad indiferentnými a negatívnymi postojmi, čo nás veľmi potešilo. Pri analýze postojov sme zaznamenali významné rozdiely z hľadiska sídla školy, no nie z pohľadu pohlavia žiakov. Žiaci základnej školy na vidieku mali pozitívnejšie postoje k TŠV v porovnaní so žiakmi základnej školy v meste. U chlapcov sa prejavili pozitívnejšie postoje k TŠV ako u dievčat. Najväčšie nedostatky sa prejavili u žiakov v kognitívnej a konatívnej zložke postoja. Na výučbe predmetu TŠV na prvom stupni ZŠ by sa mali učitelia orientovať na kvalitnejší výklad a dôkladnejšie popisovanie jednotlivých cvičení. Cvičenie by malo v prvom rade zaujať žiakov a ich náročnosť vykonávania by mala byť primeraná veku, aby žiakov dané cvičenie hlavne zaujalo, a tak si neskôr budovali pozitívny celoživotný postoj k samotnej pohybovej aktivite.

Literatúra

1. ADAMČÁK, Š., A. KOZAŇÁKOVÁ, 2013. Postoje k školskej telesnej a športovej výchove. In: *Telesná výchova a šport – prostriedok vytvárania vzťahu mladej generácie*

- k pohybu. Zvolen: Technická univerzita vo Zvolene – Ústav telesnej výchovy a športu. ISBN 978-80-228-2570-2.
2. BARTÍK, P., 2012. Analýza postojov žiakov 9. ročníkov základných škôl k telesnej výchove a pohybovým aktivitám. In: *Selected aspects of the didactics of physical education, sport and tourism*. Poznaň: Osrodek Rekreacji, Sportu i Edukacji. ISBN 978-83-62750-03-0.
 3. BALGA, T., B. ANTALA a J. ARGAJOVÁ, 2019. Attitudes of elementary school pupils towards physical education and their differentiation from the point of view of age, sporting level and gender. In: *Journal of physical Education and Sport* [online]. Marec 2019, 19(1), s. 552-559 [cit. 2022-05-07]. ISSN 22-47-806X. Dostupné z: <https://efsupit.ro/images/stories/April2019/Art81.pdf>.
 4. BIELIK, V., 2017. Zhoršovanie telesnej zdatnosti detí a mládeže nemá vplyv len na športový výkon. In: *Pediatrica pre prax* [online]. 18(3), s. 96-98 [cit. 2022-03-07]. ISSN 1336-8168. Dostupné z: <https://www.solen.sk/storage/file/article/22523f1887128e4ca1c497d3c95d001d.pdf>.
 5. FULKOVÁ, E. a J. OBERUČ, 2004. *Teória výchovy-základné problémy*. Nitra: SPU. ISBN 80- 8069-345-5.
 6. GREVE, S. et al., 2020. The use of digital media in primary school PE- student perspectives on product-oriented ways of lesson staging. In: *Physical Education and Sport Pedagogy* [online]. November 2020, [cit. 2022-18-05]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1080/17408989.2020.1849597>.
 7. KORCZ, A. et al., 2020. The Role of Family Time Together in Meeting the Recommendation for Physical Activity among Primary School Children. In: *International Journal of Environmental Research and Public Health* [online]. Jún 2020, 17(11), [cit. 2022-03-07]. ISSN 1660-4601. Dostupné z: <https://www.mdpi.com/1660-4601/17/11/3970>.
 8. LACZO, E. et al., 2013. Motorický vývoj detí a mládeže (ISCED 1 a ISCED 2). In: *Rozvoj a diagnostika pohybových schopností detí a mládeže*. Bratislava: NŠC v spolupráci s FTVŠ UK v Bratislave. ISBN 978-80-971466-0-3.
 9. MESIARIK, P., 2013. Postoje žiakov 4. ročníka základných škôl v meste Břeclav k telesnej a športovej výchove. In: *Telesná výchova a šport – prostriedok vytvárania vzťahu mladej generácie k pohybu*. Zvolen: Technická univerzita vo Zvolene – Ústav telesnej výchovy a športu. ISBN 978-80-228-2570-2.

10. MESIARIK, P., 2012. Postoje žiakov 4. ročníku základných škôl v okrese Zvolen k telesnej a športovej výchove. In: *Studia sportiva*. **6**(2), s.112-125. ISSN 1802- 7679.
11. NEMČEK, D., BUMBERA, P., 2021. Názory žiakov druhého stupňa základných škôl na integrované vyučovanie v telesnej a športovej výchove. *Telesná výchova & šport*, **31**(2), 34-39.
12. NEMČEK, D., WITTAMNNOVÁ, J. 2011. Psychomotorické hry na rozvoj osobnosti : sebapoznávanie, sebaoponovanie a sebareflexia. *Telesná výchova & šport*, **21**(2), 38-40.
13. OLEKŠÁK, O., NEMČEK, D., RUMAN, D., 2022. Children's attitudes towards inclusion of visually impaired pupil in physical education lessons from the point of pupils' experience. *Sport and Society*, **22**(1), 1-7.
14. ORAVCOVÁ, J., 2004. *Sociálna psychológia*. Banská Bystrica: FHV UMB. ISBN 80-8055-980-5.
15. ORAVCOVÁ, J., 2002. *Vývinová psychológia*. Žilina: EDIS – vydavateľstvo Žilinskej univerzity pre Fakultu humanitných vied Univerzity Mateja Bela V Banskej Bystrici a Inštitút priemyselnej výchovy. ISBN 80-8070-010-9.
16. PERÁČKOVÁ, J., 2011. Prenos emócií, emočná synchronizácia, zážitok a motivácia ako aktivizujúce činitele v telesnej a športovej výchove. In: *Škola v pohybe*. Bratislava: ICM Agency. ISBN 978-980-89257-35-5.
17. SIVÁK, J., S. KRŠJAKOVÁ a P. SOKOL, 2001. *Metodická príručka k vzdelávaniu štandardu z TV pre 1. stupeň ZŠ*. Bratislava: Perfekt. ISBN 80-8046-123-6.
18. Štátny pedagogický ústav, 2020. *Telesná a športová výchova* [online]. [cit. 2022.03.07]. Dostupné z: <https://www.statpedu.sk/sk/svp/inovovany-statny-vzdelavaci-program/inovovany-svp-1.stupen-zs/zdravie-pohyb/>.
19. VITÁRIUŠOVÁ, E. et al., 2009. Fyzická aktivita a skladba voľného času v populácii detí na Slovensku. In: *Pediatrica pre prax*. **10**(2), s. 94-97. ISSN 1339-4231.
20. WITTMANNNOVÁ, J., NEMČEK, D., 2010. Psychomotorika pre všetkých : pohybové hry na socializáciu. *Telesná výchova & šport*, **20**(4), 33-36.

Summary

Pupils' attitudes towards physical and sports education in the first-grade pupils of selected primary schools

Eva Vojtkuláková, Martina Luptáková

The aim of the presented contribution was to find out the attitudes of younger school-age pupils at the first level of study towards physical and sports education from the point of view of the location of the school and the gender of the pupils. 122 pupils from the 3rd and 4th grade of primary schools at two selected primary schools in the Námestovo district participated in the survey. We found differences in attitudes between students in terms of school location and gender. The results confirmed statistically significant differences between students in terms of school location ($p < 0.01$). More positive attitudes were demonstrated among rural elementary school students and more negative attitudes among urban school students. We also noticed differences in attitudes from the point of view of the gender of the pupils. Boys showed a more positive attitude towards physical and sports education than girls, but the results did not confirm a statistically significant difference. In the future, we recommend carrying out a survey with this topic in other districts and parts of Slovakia, mapping the situation in the larger territory of Slovakia in primary schools of the first grade.

Keywords: physical and sports education, pupil, younger school age, attitudes, physical activity.

Bc. EVA VOJTKULÁKOVÁ (1998*) – študentka FTVŠ UK v Bratislave v študijnom programe šport pre zdravie a učiteľstvo telesnej výchovy.

Mgr. MARTINA LUPTÁKOVÁ, PhD. (*1984) – venuje sa pedagogike a didaktike školskej telesnej výchovy.